

ΙΔΙΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Ν. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΥΠΟ ΤΡΙΜΕΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
*Εβδομ. Δραχμῶν 60
*Εβδομ. Διρ. *Αγγλ. 1)2
ΚΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
19
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931
ΕΤΟΣ Β'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 53

ΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΤΥΠΟΣ

Όταν κατά τὸ 1770 περίπου, ἕνας θερμὸς θιασώτης λαϊκῶν ἐλευθεριῶν ξέδιδε τὴν πρώτην ἐφημερίδα εἰς Παρισίους, ἐβδομαδιαίαν βέβαια, ἔγραφε ἑτάξθ' ἄλλων εἰς τὴν προγραμματικὴν προκήρυξίν του;

Τὸ ἐντυπὸν μου θὰ φθάσῃ ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων βασιῶν καὶ πριγκιπῶν μέχρ' τοῦ ταπεινοῦ μισοφρονομένου οἰκίσκου τοῦ ἐργατοῦ καὶ τῆς ἀπομακρυσμένης καλύβης τοῦ ἀρότου. Θὰ ἀναταράξῃ φόβους, θὰ σείσῃ καγκελάριον θὰ διδάξῃ τὰ καθήκοντα εἰς τοὺς μεγιστάνους καὶ ἄρχοντας καὶ τὰ δικαιώματα εἰς τὰς μεγάλας μάζας καὶ θὰ κύψῃ διβακτικῆ, παρήγορος, γλυκεῖα εἰς τὸν πόνον τοῦ μοχλοῦ καὶ ἐργαζομένου λαοῦ.

Καὶ ἴσως οὔτε ὁ ἐνθουσιώδης ἐκεῖνος πρωτοπόρος τῆς σημερινῆς τεραστίας ὀργανώσεως ποῦ ἀπλώνει τὰ δίκτυά της κυρίαρχα ἀνά τὰ τέσσαρα πέρατα τῆς ὑψηλῆς, ἐφαντάζετο πόσον προφητικοὶ καὶ πόσον ἀλήθειαν ἐκρυπτοὶ οἱ λόγοι ἐκεῖνοι τῆς ἱστορικῆς προκηρυξέως του.

Ἡ μικρὰ ἐβδομαδιαία ἐφημερίς ἐξελίχθη εἰς πολυσελίδον, τεραστίαν, ἡμερησίαν, πολυάσχολον, εἰς τεράστιον οἰκονομικὸν πνευματικὸν ὄργανον. Βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες, μεγιστάνες καὶ ἄρχοντες, καγκελάριοι καὶ πατριάρχαι, κατεδίωξαν τὸν τύπον, διότι τοὺς ἀπεκάλυπτε τὰς μεγαλοσχήμενους ὑποκρισίας των, τὰς εἰς βάρος των λαῶν ἐνεργείας των καὶ ὑπεδείκνυε τὰ πραγματικὰ καθήκοντα των ὡς ἀνθρώπων καὶ ὡς ἀρχόντων. Ἄλλ' οἱ ἑρόνοι ἀνετράπησαν, αἱ καγκελάριοι ἔπεσαν, οἱ καρδινάλιοι περιώρισθησαν εἰς τὴν ἄσκησιν των καὶ ὁ τύπος ἐξελίχθη εἰς πνευματικὸν πρωτοπόρον καὶ εἰς προασπιστὴν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου, καὶ ἔξακολουθεῖ καὶ σήμερον νὰ εἴνε ὁ δημόσιος εἰσαγγελεὺς ὁ ἐλέγχων σθεναρῶς τοὺς ἄρχοντας καὶ εἰς ὃν εὐρίσκει εὐκόλον καταφυγὴν ὁ ἀδικούμενος ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἢ τοῦ ἀρχόντος πολίτης. Καὶ εἰς ἀντικατάστασιν των ἐκπεσόντων ἑρόνων καὶ μεγαλειότητων ἀνέκυψε πανίσχυρος, τεράστιος, ἡ Α. Μ. ὁ Τύπος καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τῆς αὐλικῆς πορφύρας αὐτοκρατορικῆς σελίδης τῆς ἐφημερίδος. Ἡ μηχανικὴ τελειοποίησις καὶ ἡ ἀγοραστικὴ προσιτότης των ἐκδοτικῶν μέσων ἐπεξέ-

τεινε τὰς ἐκδοτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ εἰς τὰς ἀπομακρυσμένας τοῦ κέντρου ἐπαρχίας. Κάθε νομὸς, κάθε ἐπαρχία ἀπέκτησαν μίαν ἢ περισσοτέρας ἐφημερίδας, αἵτινες διδάσκουν καὶ χειραγωγοῦν τὸν λαόν, ἐκφράζουν τὰς θέσεις τῶν θελήσεων, τὰ διανοήματα του, διερμηνεύουν τὴν κοινὴν γνώμην τῆς ἐπαρχίας των, φέρουν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ παράπονα των πολιτῶν, ἅτινα δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εὐρωσι θέσιν εἰς τὰς στήλας των μεγάλων ἐφημερίδων τοῦ κέντρου καὶ ἢ ἐλέγχουν τὰς τοπικὰς ἀρχὰς ἢ ἐξαίρουν τὴν ἐπιτυχίαν των ὑπὲρ τοῦ λαοῦ δράσιν, ὅταν παρουσιάζεται τοιαύτη.

Ἄλλὰ ἰσχυροὶ καὶ ἄρχοντες, ἀρχαὶ καὶ διοικήσεις, καὶ αὐτοὶ οἱ ταπεινοὶ πολιτευταὶ ἐσκέφθησαν, ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν μεγάλην αὐτὴν δύναμιν των λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, εἰς ὄφελος των ταπεινῶν ἀτομικῶν συμφερόντων των, παραπλανήτες ὑπόβλους τοὺς λαοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐν τούτοις εἶχον τὴν κουτοπονηρίαν νὰ ἀντλοῦν οὐ μόνον τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκονομικὴν των ἀντοχήν.

Καὶ ἐξεδόθησαν ἐφημερίδες, αἵτινες μὲ τὴν πρόσφασιν τῆς δῆθεν ὑποστηρίξεως των λαϊκῶν καὶ κοινωνικῶν συμφερόντων, —διότι δὲν θὰ ἐτόλμων καὶ νὰ ἐμφανισθοῦν ἄν ἀπεκάλυπτον τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τῆς ἐκδόσεως— ἐχούνην ὡς κύριον μέλημά των νὰ λιβανίζον ὠρισμένους ἄρχοντας καὶ πολιτευτὰς, ἐμφανίζουσαι μὲ κτυπητὰς φράσεις καὶ μεγαλοσχήμενους τίτλους καὶ τὴν παραμικροτέραν ἐπιτυχίαν των δράσιν, νὰ συσκοτίζον τὰς ὑποθέσεις καὶ νὰ θολώνουν τὰ νερὰ ὅταν ἀποκαλύπτεται καμμία εἰς βάρος τοῦ λαοῦ ἐνέργεια. Φανακίζοντες δηλ. τὰς μεγάλας μάζας ἀντλοῦν τὴν δραχμὴν των πενιχρῶν βαλαντίων, προσφέροντες δὴθεν ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἐνῶ ἐν τῇ πραγματικότητι καταδολιεύονται μὲ ἀποτρόπαιον τρόπον τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον προσπαθοῦν νὰ παραπλανήσουν καὶ νὰ τὸν κάμουν ἢ νὰ ἀναμένῃ καλυτέραν αὔριον ἢ νὰ νομίζῃ ἐαυτὸν εὐτυχῆ μὲ τὴν χρηστικὴν διοίκησιν του.

Ὅτῳ δὲ πάλαι στὸν ἀληθινόν, στὸν πραγματικόν, στὸν εὐλακρινὴν τύπον δημιουργεῖται ἕνας ἄλλος τύπος, κρύπτων ὑπόβλους τοὺς ἀληθινούς του σκοποὺς, παραπλανῶν τὸν λαόν, τὰ συμφέροντα καὶ τὰ

δικαία, τοῦ ὁποῦ ὑπόβλους καταπολεμεῖ, ἐξασφαλίζων ἀνετον τὴν χώνευσιν των εἰς βάρος τοῦ λαοῦ σιτιζομένων ἰσχυρῶν, οἵτινες βεβαίως εἰς ἀντιστάθμισμα τὸν καταστῶσι μὲ καταλλήλους συνδυασμοὺς, συμμετόχον των εἰς βάρος τοῦ λαοῦ εὐχαιῶν καὶ των ἀγαθῶν τῆς ἐξουσίας.

Καὶ μὴ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸν λαόν γεμίζον τὰς στήλας των μὲ ὁποιαδήποτε ὕλην, ἐνδιαφερόμενοι ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ λιβανισμα καὶ τὸ γλύψιμο των ἀρχόντων, οἵτινες τοὺς πετάζουν μετὰ τὸ ἰδικὸ των γλύψιμο καὶ καὶ κανένα κόκκαλον νὰ γλύψουν. Καὶ καταντᾷ Αἰσχρὰ Βιομηχανία τοῦ ἔντυπου χαρτοῦ, ὁ τύπος αὐτὸς ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ χειρότερος, ὁ ἀπεχθέστερος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπολύτερος ἐχθρὸς τοῦ λαοῦ καὶ ἔχει ἐπομένως καθήκον ἀλλὰ καὶ συμφέρον καὶ ἀνάγκην ὁ λαὸς νὰ προφυλάσσεται ἀπὸ τὸν τύπον αὐτὸν καὶ νὰ μὴ πίπτῃ εὐκόλως θύμα αἰσχροῦ καὶ ταπεινῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Οἰαδήποτε ἐφημερίς τοιούτου ποιοῦ, ὁποῦδήποτε καὶ ὑπὸ οἰουδήποτε ἐκδομένη δὲν πρέπει νὰ εὐρίσκη ἀναγνώστῃς καὶ προθύμους νὰ τὴν δώσουν τὴν δραχμὴν των καὶ διὰ ἐλεημοσύνην ἀκόμη.

Προσωπικαὶ συμπάθειαι, φιλαίαι, καὶ συγγένειαι ἀκόμη, δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν προκειμένου περὶ ἀτομικῶν καὶ γενικῶν συμφερόντων. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν θέλομεν οὔτε ἀπὸ τὸν πλέον στενὸν μας φίλον, οὔτε ἀπὸ τὸν πλησιέστερον συγγενῆ μας, οὔτε ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν μας, νὰ μᾶς δῶσῃ τὴν δραχμὴν του, ἂν νομίζῃ ὅτι δὲν τὴν ἀξίζομεν.

Ἐἴχομεν ἐλπίζει ὅτι εἰς τοὺς σθεναροὺς μας ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τῆς ἐγκαταλειμμένης Χαλκιδικῆς ἀγωνάς μας θὰ εὐρίσκωμεν θερμὸν συγγνωρισμὸν καὶ εὐγενῆ ἀμύλην ἀπὸ τὴν συνάδελφον «Χαλκιδική» τὴν ἐκδοσιν τῆς ὁποίας θερμῶς ἐχαιρετίσαμεν. Δυστυχῶς ὁμως συνέβη ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον.

Ἦρχισεν νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ῥόδιον τὴν κατάστασιν καὶ νὰ λιβανίζῃ τοὺς κρατοῦντας, συνηγόρησε ὑπὲρ τῆς μὴ συγχροτήσεως συλλαλητηρίων διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιίας.

Καὶ μᾶς παρουσίασε, ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως συκοινωνίας ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἢ Χαλκιδικὴ θὰ φθάσῃ τὴν εὐημεροῦσαν Ἀμερικὴν.

Ἀλλὰ ὁσοῖς προσπαθοῦν νὰ μετακινήθωσιν ἔστω καὶ ἀπόστασιν δύο ὥρων ξέρουν

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΕΒ. ΚΑΣΣΑΝΑΡΕΙΑΣ

Ἐραοῦταται αἱ περὶ ἠθικῆς ἐξυγιάνσεως τῆς κοινωνίας δηλώσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου μας. Ἀλλὰ ὅπως κάθε παπᾶς εὐλογεῖ πρώτα τὰ γένητα του, ἔτσι νὰ ἀρχίζῃ καὶ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα ἀπὸ ἐαυτὸν τὸν κλάδον του. Ἀφορμαὶ καινοθεσίας του δὲν πιάδουν τόπο, ἂν δὲν δίδουν τὸ παράδειγμα οἱ διδάσκοντες.

Καὶ ὑπενθυμίζομεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον, ὅτι κατηγγέλθησαν εἰς βάρος τοῦ αἰδεσιμωτάτου Πατριάρχου ἀπὸ των σπηλῶν μας ὠρισμένα κατηγορία, διὰ τὴν μίαν των ὁποίων μάλιστα ἐχρησιάσθη νὰ ἐπέμβῃ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς.

Καὶ ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα μας μὲ σημειωμένα, τὰς σχετικὰς παραγράφους μας μὲ κόκκινον μολύβι εἰς τὸν Σεβασμιώτατον.

Καὶ τὸ εὐλαβὲς ἐκκλησίασμα τοῦ Πολυγύρου ἀναμένει νὰ μάθῃ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου, ἂν αἱ κατηγορίαι ἐκεῖναι ἦσαν βάσιμοι, καὶ τότε ποῖος ὑπῆρξε ὁ κολασμὸς του ἢ ἂν ἦσαν ἀσύστατοι καὶ ἐπομένως νὰ ἀποκαταστήσῃ ἐν τῇ σεινείῃ τὸν ἱερέα. Προσωπικαὶ συμπάθειαι καὶ μακροχρόνιοι

τί τραβοῦν στὸ δρόμο.

Καὶ ὅταν ἀργότερα παρὰ τὴν προσωπικὴν μας συμπάθειαν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Τράκκα ἐδείξαμεν τὰ τρωτά του καὶ παρουσιάσαμεν ὡμῶς τὴν κατάσταση τῆς Χαλκιδικῆς παρουσιάσθη αὐτόκλητος μὲ ἀοριστολογίαις καὶ ἀπειλῆς συνήγορος τοῦ ραθύμου Νομάρχου ἢ συνάδελφου ἀδιαφοροῦσα διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν των Κοινοτήτων.

Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ καθένα κατὰ τὸ πκοῖόν του. Καὶ ἡ συνάδελφος, εὐθεὺς ἀπὸ των πρώτων φύλλων τῆς φυτοζωεῖ ἐν νεκροφανεῖα. Καὶ θὰ ἐτελεύτα καὶ θὰ ἐθάπτε τὸ ἀδόξως, ἂν δὲν ὑπῆρχον ἄλλοι λόγοι, αἵτινες τὴν κρατοῦν ἐν ζωῇ ἔστω καὶ μὲ οἰκονομικὰς ἀπωλείας.

Καὶ αὐτὸ εἶνε πρὸς τιμὴν των Χαλκιδικέων.

Τούναντίον ἐνὸς ἔτους βίος μᾶς ἀπέδειξεν, ὅτι ἔχομεν ἀπολύτως τὰς συμπάθειαις τοῦ κοινού, τὰ αἰσθήματα καὶ τὸν πόνον τοῦ ὁποῦ τὸσον τελείως αἰσθανόμεθα καὶ διερμηνεύομεν. Καὶ ἂν πέσωμεν κάποτε, θὰ πέσωμεν ἀπὸ οἰαδήποτε ἄλλον λόγον, ὅχι ὁμως καὶ ἀπὸ ἐλλείψιν ὑποστηρίξεως τοῦ κοινού, τὸ ὁποῖον αὐξάνει καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν ἐφημερίδα αὐτὴν συμπάθειαν καὶ ἐκτίμησιν του.

ΤΑΠΕΙΝΗ ΟΜΩΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ἘΝΤΥΠΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΩΜΕΝ ΠΟΤΕ.

ΧΡ. ΧΡΙΣΤΙΔΗΣ

συνεργασίαι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παραγράφουν καὶ τυχὸν ἀστοχίματα των ἀτόμων καὶ μάλιστα κληρικῶν. Τίποτε δὲν κλονίζει περισσώτερον τὰ εὐλαβῆ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ ὅσον κληρὸς μὴ εὐροσκόμηνος ἀπολύτως εἰς τὸ ὑποστῆς ἀποστολῆς του.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπιναλαμβάνομεν ὅτι μὲ τὸ νὰ ἐξακολουθῇ νὰ παραμένῃ ὁ Πολύγυρος μὲ ἕνα μόνον ἱερέα ὁ κοσμικῆς τὸ καταλογίζει, δικαίως βέβαια, εἰς τὸ παθητικὸν τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς.

Ἐὰν δὲ εἶνε ἀληθές, ὅτι εἰς Γερακινὴν καὶ Καλύβες κατὰ τὰς ἀγίας ἑορτὰς ἕνας μόνον ἱερεὺς ἀφ' οὗ ἔφαλε τὴν ἀκολουθίαν εἰς τὴν μίαν ἐκκλησίαν, μετέβαινε εἰς τὴν ἄλλην διὰ νὰ ἐπαναρχίσῃ, ὥστε ἐνῶ ἡ Καλύβες εἶχαν Πάσχα μὲ ἀναστημένον τὸν Κύριον, ἡ Γερακινὴ εἶχε ἀκόμη Σαρακοστή, τότε δὲν θὰ εἶνε ὑπερβολικὸς κανεὶς ἂν πῇ ὁ αὐλοῦται, διότι εἶνε χριστιανός.

ΑΣ ΕΜΕΣΗ

Ἡ πάντοτε τοὺς ἰσχυροὺς ταπεινῶς γλύφουσα καρμπούνη φλοῦδα «Χαλκιδικῆ», ἀναλαβούσα τὴν υπεράσπισιν τοῦ κ. Τράκκα, ἀντὶ νὰ παρατάξῃ εἰς τὴν τόσον πειστικὴν ἐπιχειρηματολογίαν μας πράγματα καὶ γεγονότα, ἐκτοξεύει ἀνοήτους ἀπειλὰς περὶ ἀποκαλύψεως.

Ἐμπρὸς λοιπὸν τὴν προκαλοῦμεν. Ἄς ἐμέσῃ τὴν συκοφαντικὴν κολῆν της, διὰ νὰ τὴν βάλομε νὰ γλύψῃ τὰ εἰδεχθῆ ἐμῆσματά της.

ΚΟΦΤΟ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ «Κόφτο» ἄς μὴ μιμνῆται τὴν στρουθοκάμηλον ποῦ χώνει τὸ κεφάλι της μέσα σὲ θάμνους καὶ νομίζει, ὅτι ἐπειδὴ δὲν βλέπει αὐτὴν τὸν κυνηγὸν δὲν τὴν βλέπει καὶ ἐκεῖνος.

Καὶ ναι μὲν βέβαια δὲν περιέχει τὸ κρανίον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς περιείσθητος ἐγκέφαλον ἀπὸ τῆς στρουθοκάμηλου, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἄς μὴ λησμονῆ, ὅτι εἶνε ἀνθρώπος καὶ ἐπομένως προσβάλλει τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ τὸν Δημοῦργον ποῦ τὸν κατέαξε εἰς τὸ γένος αὐτό.

Ἡ ἔπρεπε νὰ μὴ δημοσιεῖσθαι τὸ «Κόφτο» ἢ νὰ ἀναγράψῃ ἀπὸ ποῦ τὸ ἀναδημοσιεῖται καὶ νὰ μὴ ἀφίγη τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν γραφίδα τοῦ ἰδίου ἢ συνεργάτου του. Τὸ ὅτι δὲ τὴν ἀναδημοσίευσαν καὶ ἄλλα περιοδικὰ ἐν πρώτοις ἂν θέλωμεν τὸν πιστεύομεν, διότι δὲν τὸ ἀναφέρει, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ ἀντέγραψαν καὶ ἄλλα, τίς ἰσχυρίσθη ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἑλλ. δημοσιογραφίαν καὶ ἄλλοι Μπουλαγονοκαραγκιάνηδες;

Κόφτο λοιπόν.

ΠΕΡΙ ΑΧΥΡΩΝ

Ὅμιλεῖ ὁμως καὶ περὶ ἀχύρων τὸ ἄχρον φυλλάδιον. Καὶ μὲ τὸ δίκιο του, ἀφ' οὗ τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἄχρα δὲν περιέχει τὸ ἐλαφρὸν κρανίον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς.

ἘΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ

Ἀπὸ τὴν προχθεσινὴν μας παράγραφον ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον, παρελήφθη μία σειρά ἐξ ἧς ἐφαίνετο, ὅτι ὁμιλοῦσαμε γιὰ τὸ περυσινὸ Ἐπιτάφιο καὶ ἠυχόμεθα νὰ μὴ ἐπαναληφθῶσιν τὰ ἴδια καὶ ἐφέτος. Διότι ὅλοι γνωρίζουν, ὅτι μία ἑβδομαδιαία ἐφημερίς τυπῶναι τὸ Σάββατον μόνον τὴν τελευταίαν τῆς σελίδα. Εὐτυχῶς ὅς μᾶς ἐβεβαίωσεν ἡ ἐκλ. Ἐπιτρ. ἐφέτος οὐδεμία ἀταξία ἐγένετο καὶ μᾶς ἐξέφρασε εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ἄστυν. Ἀρχίν.

ΟΙ ΒΛΑΣΦΗΜΟΙ ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ

Θλιβερά κατάστασις παρουσιάζεται εν μέσω τόσων πόνων και καλών της συγχρόνου κοινωνίας. Δεξιά και αριστερά, όπου και αν σταθής άκουεις βλασφημίας φωνητάς δια τών όποιων πληγώνεται το θρησκευτικόν αίσθημα όχι μόνον του Χριστιανού αλλά και παντός ανθρώπου πιστεύοντος τόν Θεόν. Η βλασφημία εις την Χαλκιδικήν μετεφέρθη εκ της Παλαιάς Ελλάδος ως πολιτισμός. Βλασφημοῦνται άναιδώς τα ιερά και όσια της άγιωτάτης ήμῶν Χριστιανικής Θρησκείας και υπό γερόντων και υπό νέων και υπό παιδών και υπό μορφωμένων και υπό άμορφώτων και υπό πάσης τάξεως ανθρώπων. Τα ιερώτατα όνόματα της πίστεως και της λατρείας έκστοιμίζει ο βλάσφημος με ύβρεις χυδασιότητας εις εκάστην στιγμήν και εις περιπτώσειςπολλάκις γελοίας. Εάν όριγισθή απλώς ή εάν τό άλογον ζῶν του έκουράσθη και έκσταμάτησεν ή παροστράτησεν άρχίζει τας φρικτάς ύβρεις και βλασφημίας. Βεβαίως πρώτη και κυρία αίτια τής βλασφημίας είνε ή άσέβεια και ή άπιστία, αλλά δέν είνε όλοι οι βλάσφημοι άπιστοι και άσεβεις άνθρωποι. Του ναντίον πολλοί έξ άνθῶν είνε άσέβητοι και εύσεβείς άνθρωποι. Άλλ' εκ συνήθειας όφειλομένης εις την έλλειψιν θρησκευτικής μορφώσεως και καλής άγωγής, έκστοιμίζουσι βλασφημίας και ύβρεις, δια τών όποιων προσβάλλουσι τόν Θεόν τών όποιων πιστεύουσι. Οι δυστυχείς αύτοι άνθρωποι δικαιολογούνται, ότι βλασφημοῦσιν εκ κακής συνήθειας και χωρίς να θέλουν, τοιαύτη όμως δικαιολογία είνε έντελώς άβάσιμος, διότι ή βλασφημία δέν είνε δυνατόν να δικαιολογηθή και να συχωρηθή είτε από άπιστίαν και άσέβειαν. Είτε από συνήθειαν κακήν προέρχεται είνε μεγάλη και άδικαιολόγητος άμαρτία.

Ο βλάσφημος δέν προσβάλλει και δέν ύβρίζει μόνον την θρησκείαν αλλά και τόν πολιτισμόν και τόν στοιχειώδη κοινωνικήν εύρέπειαν. Και ένφ ή βλασφημία δέν ύπάρχει εις βαρβάρους και μη Χριστιανικούς λαούς. Δυστυχώς ή χριστιανική κοινωνία και παρ' ήμιν καιάλλαχού άνέχεται τήνάνήκουστον αυτην τής βλασφημίας άσχημίαν λυτεται κανείς δια την χυδαίαν άπρέπειαν τής βλασφημίας τών θείων, αλλά δια να την άνέχηται άκομη ή κοινωνία, σημαίνει ότι δέν ήσθάνθη την άνάγκην τής συστηματικής καταπολεμήσεως αυτης και έξηλειψσεως. Ο κληρός να τόνιση επανεπιμύνησιν και μετά πάσης δυνάμεως από του άμβωνος δια του κηρύγματος και δια ιδιαιτέρων συμβουλών και νουθεσιών την άνάγκην τής καταργήσεως τής βλασφημίας. Ωσούτως οι γονείς και διδάσκαλοι να προφυλάττωσι συστηματικώς την νεολαίαν από τής βλασφημίας. Και ή δημοσιογραφία να καταπολεμήσῃ την βλασφημίαν. Άλλά και εκαστος τών Χριστιανών άς θεωρήσῃ καθήκον του να συντελέσῃ εις την κατάργησιν τής βλασφημίας, καθήκον όχι μόνον θρησκευτικόν αλλά και ήθικόν. Διότι είνε άπερίγραπτος ή κακή έντύπωσις τών ξένων οι όποιοι έκισκέπτονται την χώραν μας και άκούουσι να ύβρίζωνται τό σεπτά και πανάγια σύμβολα τής χριστιανικής πίστεως όχι υπό άλλοθρήσκων άλλ' υπό αυτών τών χριστιανών.

[Φοῦρα] Χ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΗΣ

ΚΗΔΕΙΑ

Τόν Λατρευτόν μας σύζυγον και πτέρα άποβίωσαντα εις ήλικίαν 80 ετών την 12 'Απριλίου Κυριακήν του Πάσχα εκηδέυσαμεν. Ευχαριστοῦμεν άπαντας τούς συγγενής και φίλους και λοιπούς συχωριανούς μας, ότινες παρηκολούθησαν την κηδείαν του.

Η Πενθούσα Οικογένεια Η σύζυγος Άννα Γ. Ρεπάνη Τα τέκνα Άθανάσιος, Γεώργιος και Εδθμία Ιωάν. Ρεπάνη

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΑΥΞΗΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΕΛΑΙΟΚΑΡΠΙΑΝ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙΕΗ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου) Ανθόρροια

Μερικά έλαιόδενδρα ένεκα φυσιολογικών λόγων, άνθορροοῦν ήτοι προτού να δέσουν, ρίχνουν τὰ άνθη των. Το γεγονός τούτο λαμβάνει χώραν συχνότατα εν Χαλκιδική όχι μόνον εις τὰ παλαιά, αλλά και εις τὰ νέα δένδρα, άποδίδεται δέ ή εις την κακήν διάπλυσιν του άνθους όφειλομένης εις την έλλειψιν τμημάτων, άπαριζόντων τόν ύπερον και συνεπώς εις την ή δυνατήν καρπόδεσιν, ή εις την άτροφίαν του ύπερου προερχομένην έξ έξωτερικών αίτιών.

Κατά μὲν την πρώτην περίπτωσιν ή άνθόρροια είνε έμφυτος και κληρονομική δέν μπορεί δέ να εκλείψῃ, παρὰ μόνον έναν έμβουλιάσων τὰ έλαιόδενδρα με έμβόλια, τὰ όποια προέρχονται από έλαιόδενδρα που έχουν κανονικό άνεπτυγμένα άνθη.

Κατά δέ την δευτέραν περίπτωσιν ή άνθόρροια, ή όποία εμφανίζεται κυρίως εις τὰ εγκαταλειμμένα έλαιόδενδρα, όφείλεται εις συνεχή ξηρασίαν, έλλειψιν θρεπτικών ουσιών του έδάφους, έλλειψιν άζωτοχών ουσιών και έλατωματικήν διαπνοήν, ένεκα έντόνου φυλλορροής κ.λ.π.

Εις την περίπτωσιν ταύτην ή άνθόρροια μπορεί να μετριασθή, ή και να εκλείψῃ τελείως έφ' όσον τὰ έλαιόδενδρα κλαδεύονται, λιπαίνονται και καλλιεργούνται καλά.

Σχετικώς με την άνθόρροϊαν ο δημοδιδάσκαλος Χελυδερίου Κορινθίας Β. Κανέλλοπουλος παρατήρησεν ότι έλαιόδενδράτινα αν και έλαπαίνοντο εκκαλλιεργούντο και εκλαδεύοντο, εν τούτοις πάλιν έθροϊπον τὰ άνθη των.

Κατόπιν τριετών σχετικών μελετών γενομένων εν έπι λιπαινομένων και μη έλαιόδένδρων ήλικίας 15-20 ετών, εις τὰ όποια συνήθως παρατηρείται μεγάλη άνθόρροια ο άνωτέρω δημοδιδάσκαλος παρατήρησεν ότι, κλώνοι έλαιόδένδρων οι όποιοι έχαραγήθησαν κατά την άνθισιν, ήτοι εκάπτησαν περιφερειακώς δια μικρού μαχαιριδίου μέχρι του ξύλου, είχαν 10000 συγκράτησιν άνθορροίας, ένφ τὸ ίδιονάγραμα γενομένων μετά την διάνθισιν είχε συγκράτησιν τής άνθορροίας κατά 5000, μετά την άνθισιν δέ είχε τελείαν άποτυχίαν, ήτοι τελείαν πτώσιν τών άνθῶν.

Έννοείται ότι τὸ χάραγμα πρέπει να γίνεται όριζοντίως με συνεχή κολήν του φλοιού, όχι και του ξύλου, εκει όπου παύει τὸ ρυτιδωμένο μέρος του κορμού και άρχίζει τὸ λειόν.

Ασθένειαι και έντομα

Ός ο δάκος, φλοιοτρίβου, θυματώσεως κ.λ.π. δύνανται οσβαρῶς να επιδράσωσιν επί τών έλαιόδένδρων και να καταστῶσιν αυτά άνίκανα προς καρποφορίαν ως εκ τούτου επιβάλλεται ή λήψις συντόμων μέτρων προς περιστολήν των.

Καρνίνωσις ή φυματίωσις τών έλαιόδένδρων

Πρέπει να ληφθῶν εγκαίρως μέτρα προς περιστολήν του κακοῦ, διότι ή αρρώστεια αυτη είνε πολύ καταστρεπτική και επιφέρει την ξήρανσιν τών προσβεβλημένων δένδρων.

Η φυματίωσις προέρχεται από ένα βάκιλλον, του όποιου ή διάδοσις προκαλείται από άπότομον πτώσιν τής θερμοκρασίας, ήτις επιφέρει πηξιν και διάρρηξιν τών τοιχωμάτων τών τρυφερών κλαδίσκων και επομένως ξήρανσιν αυτών, ως επίσης και από τόν θραβδισμόν ο όποιος συντελεει πολύ εις την διάδοσιν τής παθήσεως ταύτης, διότι δημιουργεί πληγάς, και κατά συνέπειαν άνοικτές πόρτες δια την εισβολήν τών βακίλλων.

Δια την περιστολήν τής νόσου πρέπει:

1) Να παύσῃ ή δι' οργανικών λι-

πασμάτων (κόπρου) λίπανσις τών έλαιόδένδρων, να γίνεται δέ χρῆσις μόνον χημικών λιπασμάτων.

2) Να λιπανθῶν τὰ προσβεβλημένα δένδρα δι' υπερφωσφορικών λιπασμάτων, ίνα καταστήσων άνθρακτικούς τούς κλάδους εις τὰς προσβολάς του παρασίτου.

3) Να καθαρισθῶν τὰ προσβεβλημένα δένδρα και να καοῦν τὰ έλαιωκαθαρίδια.

4) Να άπολυμαίνονται τὰ όργανα τὰ χρησιμοποιούμενα δια την κλάδευσιν δια τής πυρός ή δια οίνο πνεύματος.

5) Να άπολυμαίνονται αι εκ τής κλαδέσεως προκαλούμεναι πληγαι δια διαλύσεως 4000 οθεικού σιδήρου.

6) Έφ' όσον είνε δυνατόν, να άποξένονται τὰ φύλλα και να άπολυμαίνονται ή πληγή με διάλυσιν 4000 οθεικού σιδήρου.

7) Τα πολύ προσβεβλημένα δένδρα, τὰ όποια άπογυμνώθησαν εκ του φυλλώματός των, να ψεκασθῶν άφθόνως με διάλυσιν 1000 οθεικού σιδήρου, εις ήν να προστεθῇ 100 οθεικόν οξύ και 200 οθεικός χαλκός.

8) Εάν τὰ προσβεβλημένα δένδρα διατηρῶν τὸ φύλλωμα των, να διαβραχῇ τὸ φύλλωμα με διάλυσιν 200 οθεικού σιδήρου, ο δέ κορμός και οι κλάδοι να επαληφθῶσι με την προηγούμενην πυκνήν διάλυσιν.

Η βαμβακάδα ή βαμβακίωσις ή ψύλλωσις τής έλαιας

Η Βαμβακάδα τής έλαιας είνε ασθένεια, ή όποία συχνά συναντάται εις όλους τούς έλαιώνας και προξενείται από έν μικρότατον παράσιον ζώϊφρον, όπως είνε και αι διάφορες φυτοφθίρες (μελίγκρες), όνομαζόμενον έπιστημονικώς ψύλλα τής έλαιας, Η ψύλλα είνε πολύ επιζήμιον έντομον, διότι αι προνύμφαι αυτης, άποροφῶσι τούς χυμούς τών άνθοφόρων κλώνων και τούς άποξηραίνουν, πάντως δέ έμποδίζουν την κανονικήν ανάπτυξιν του καρπού. Έκτός όμως τής ζημίας την όποιαν προξενούν τὰ έντομα ταῦτα δια τής άπορροφήσεως τών χυμών, έμποδίζουν και την κανονικήν ανάπτυξιν και γονιμοποίησιν (δέσιμον) τών άνθῶν τής έλαιας, δια τής βαμβακώδους ουσίας, την όποιαν εκκρίνουσι κατά τὸ στάδιον τής προνύμφης άφθόνως, και δια τής όποιας περιβάλλουσι τὰ άνθη προκαλοῦνται εν τέλει, την πτώσιν αυτών.

Αι ζημίας τὰ όποιας προκαλεί τὸ έντομον τούτο δέν είνε άσμαντα, φθάνουν δέ ενίοτε και εις 5000 ο τής όλης έσοδείας, ίδίως όταν τὸ έντομον εννοείται από τόν καιρόν.

Καιρός ύγρως και θερμῶς και μικραί βροχαί κατά Μάϊον εννοοῦν πολύ την ανάπτυξιν του έντόμου, ένφ τούναντίον ίσχυραί τοιαῦτα κατά Μάρτιον και Άπρίλιον παρασύρουσι την κηρόδη ουσίαν, εκδέτουν τὰ μικρὰ έντομα εις τὰς ατμοσφαιρικές μεταβολάς, τὰ όποια οὕτω καταστρέφονται. Ωστε ή καταπολέμησις του οὐδόλως πρέπει να παραμελείται, οιασδήποτε δυσκολίας και αν παρουσιάζῃ, τὰ δέ έξοδα δια τούς ψεκασμούς, όσον και αν φαίνονται βαρεία, είνε πάντως διλιγώτερα από την ζημίαν που θα κάμουν τα έντομα, εάν άφεθῶν άννενόχλητα εις την καταστρεπτικήν των δράσιν. Τα έξοδα δέ αυτὰ θα είνε κατά πολύ διλιγώτερα όταν φροντίσωμεν να λάβωμεν τὰ μέτρα μας εις την αρχήν, άμα δηλαδή εμφανισθῇ ή αρρώστεια χωρῆς να περιμένωμεν να γενικευθῇ τὸ κακόν.

Αι προνύμφαι του έντόμου τούτου όταν μεγαλώσωσιν αρχετὰ, άποκτοῦν πέτρυνας, όποτε τὸ τέλειον έντομον όμοιάζει τελείως προς τζίκικαν, εν σμικρῷ εννοείται, άφού τὸ μέγεθός του δέν υπερβαίνει τὰ 2 χιλιοστά.

Τὰ τέλεια έντομα έξέρχονται τής βαμβακώδους ουσίας και πετοῦν. Κατ' Άπρίλιον γίνεται γονιμοποίησις, τὰ δέ θήλας γεννοῦν τὰ φάτων εις τὰ τρυφερά φύλλα ή εις

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Την αυγήν τής 14 'Απριλίου ε.ε. και καθ' ήν στιγμήν οι κώδωνες τών εκκλησιών χαρισούνως έλάλουν τὸ Χριστός Άνάστη, τὸ άχαρο χέρι του Χάρου έδραψε ένα όδον πρὶν άκόμη άνθίσῃ. Από μέσα από τὰς τρυφεράς άγκάλας μητρῶς, αδελφῶν και πολυπληθῶν συγγενῶν άνηράγει άσπλάγχως εν τή άκμή τής ήλικίας και τής με εύρύτατον μέλλον δράσεως του ο Μιχαήλ Άθανασίου Τσακνής. Ο μεταστάς γόνος αρχαίας και πατριαρχικής οικογενείας εκ τών τὰ πρώτα φερουσῶν εν Πολυγύρῳ, έγεννήθη κατά τὸ έτος 1897. Μετά την εκ τών τάξεων του στρατεύματος άφροσίν του και μετά φιλοπόνοους και ειρηνικές εργασίας κατόρθωσε να περιαγάγῃ έαυτόν και την οικογένειάν του εις επίζηλον θέσιν εν τή κοινωνία Πολυγύρου, ών λιαν ευδοκίμως μετ' αδελφού του εγκατεστημένος, εκτιμώμενος δια τὸ εύδῶ του χαρακτήρος του και τὰς λοιπὰς άρετάς του, τιμηθείς παρὰ τής κοινωνίας ταύτης και δια τὸ άξιώματός του Δημοτικού Συμβούλου κατά τὰς τελευταίας δημοτικές εκλογάς, όπερ άξίωμα λιαν εϊόρκως έξετέλεσεν. Πλήν όμως καθ' ήν στιγμήν συγγενείς, φίλοι και κοινωνία πολλά άνέμενον, έπάρατος νόσος του έγκεφάλου έσταμάτησε τὸ στάδιον τής δράσεώς του και τής όποιας νόσου τόν άγῶνα προς κατάληψιν του τέματός της, δέν κατάθῃσαν να ανακόψουν ούτε αι χείρες και αι χειρουργικαι έπεμβάσεις τών κορυφαίων τής Βιέννης Άσκληπιείων, τών τελευταίων τής επιστήμης λέξεων, τών όποιων τής συνδρομής και περιθάψεως έτυχεν μετά δέ πολυδύνον δοκιμασίαν και χριστιανικήν έγκατεθήσαν επέκυψεν εις τὸ μοιροῦν. Οὕτω δέ μήτηρ, αδελφοί, συγγενείς και φίλοι με βαρῶ ψυχικόν άλγος εκαμάρωσαν τὸ πτώμα του προσφιλοῦς των εις τὸ άποτρόποιον νεκρικόν φέρετρον, περιτυλιγμένον με τες γαμήλιες περιλάπτες, με τὰς όποιας δέν έπρόφθασαν να τόν περιτυλίξουν ζῶντα και τελούντα προγενέστερον κατά σειράν του θανάτου ανθρώπινον προορισμόν.

Εις την άπαρηγόρητον μητέρα, αδελφοῖς και συγγενεῖς ευχόμεθα την έξ ύψους πορηγορίαν. Πολυγύρος 15)4)31.

N. T. ΖΑΧΑΡΙΑΣ

την βάση τών άνθοφόρων κλώνων.

Η εποχή τής γονιμοποίησεως τών έντόμων ποικίλει αναλόγως τών καιρικών συνθηκῶν, ως εκ τούτου ή ασθένεια αναφαιίνεται άλλα μεν έτη ενωρίτερον, άλλα δέ άργότερον. Έκ τών φῶν τούτων μετά 15-20 ήμέρας έξέρχονται αι προνύμφαι τής πρώτης γενεάς δια να αρχίσουν τὸ καταστρεπτικόν των έργον.

Οὕτω κατά τὸ διάστημα του θερούς διαδέχονται άλλήλας 3-4 γενεαί

Κατά τὸ φθινόπωρον και χειμῶνα τὰ περισσότερα τών έντόμων τούτων καταστρέφονται από τὸ κρύο και τὰς βροχάς, εκτός έλιχίστων άτινα κατορθώνουν να προφυλαχθῶν κάτω από ξηρούς φλοιούς δένδρων, από τούς όποιους έξέρχονται την επομένην άνοιξιν δια να διαωγίσουν τὸ είδός των και επαναρχίσουν τὰς καταστροφάς των.

[Συνέχεια εις τὸ προσεχές]

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

“ΘΕΡΜΑ Τ' ΚΟΝ., Οδός Έγνατίας 106 Παραπλεύρως καφενείου «Σμυρναικόν» Θεσσαλονίκη

Καθαριότης, περιποίησης Μαγειρική τελεία.

Τὸ γενικὸ έαντεβού δλων τών Χαλκιδικέων.

(5)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΟΣ

ΕΤΗΝ ΑΣΤ' Η

Είσαι, ο κόρη, ΑΓΓΕΣ μα είσαι και ΓΥΝΑΙΚΑ και μεσ' τὸ νεφελάκι σο φύτερωσε μιὰ ιδέα.

Που άνοιξε χάσμα βαθύ πλατύ, άνάμεσά μας και πάσαν βεανὰ γι' άγάπης μα και τὰ βάραντά μας.

Μ' άρνήθηκες. Σ' άρνήθη και μεϊναν κατακάθεια ή θύμησές μας μοναχὰ τριαντάφυλλα κι' άγκάθια.

Δεν θὰ στηρίξω πειά ποτέ τὸ βλέμμα στο δικό σου ούτε γεμάτο 'πὸ στοργή, ούτε γεμάτο πόθο. Σ' άρνήθηκα κι' δόλοφρα τὰ στήθη μου τὰ νοιάθω θ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωροῦμεν ήθικὴν ύποκειωσίν μας να εκφράσωμεν δημοσία τὰς ευχαριστίας με προς όλους, που συντέλεσαν για τὰ δῶρα που έστάλησαν και σε μὰς τούς δυστυχείς φηλακισμένους.

Αι θερμαί μας ευχαι, άς στερεώσωσιν όλους τούς κάτωθε άναφερομένους, ότινες υπεύγενῶν αισθημάτων κινούμενοι έθεώρησαν άπαραίτητον να μὰς επισκεφθῶν προσωπικώς εις τὸ προαύλιον τών φυλακῶν: Γεωργ. Παπαδόπουλος, Χρῆστος Τζίκουλας, Ιωάν. Μπανάβας, Δημ. Κασιόκας, Χαίτω Καραθανάση, Άθανάσιος. Παλαμήδης, Χρῆστος Σχοινιάς και Νικολ. Σταμούλης έξ' Αθύτου.

Τόν Έπιστάτην δέ φυλακῶν κ. Γεωργ. Γλάστραν και την φρουράν, δέν δυνάμεθα να ευρωμεν λέξεις και φράσεις να ευχαριστήσωμεν δια τὸ τόσον ένδιαφέρον των.

Οι ύπόδιοι και κατάδιοι φυλακῶν Πολυγύρου και δύο έξόριστοι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΚΗΓΟΡ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΧΑΛΚΗΚΗΣ

Τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον του Συλλόγου δια τής υπ' αριθ. 3 της 15 'Απριλίου 1931 πράξεώς του, συμφώνως τῷ άρθρῳ 184 του Κώδικος περί δικηγόρων, καθώρισε την έτησίαν εισφοράν τών μελών του Συλλόγου δια τὸ έτος 1931 (1 'Ιανουαρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931) δια μελ' τούς κ. κ. δικηγόρους εις δραχ. 150, δια δέ τούς κ. κ. δικολάβους εις δραχ. 50. Αι εισφοραι αυται δέον να κατατεθῶσι παρὰ τῷ ταμίᾳ του Συλλόγου κ. Χρ. Χριστίδη, δικηγόρῳ μέχρι τέλους Άπριλίου 1931.

Παρακαλοῦνται όθεν οι ύπόχρεοι προς τούτο να εκπληρώσωσι τὰς ύποχρεώσεως των εγκαίρως. (Έκ του Γραφείου του Συλλόγου).

ΜΙΧ. Ε. ΛΑΠΙΔΑΚΗΣ ΜΙΧ. Α. ΤΑΧΟΥΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Βενιζέλου 48 Μέγαρον Αίγλη Θεσ/νίκη τηλ. 19-45

ΚΥΡΚ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΟΛΥΤΥΡΟΣ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ
 ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ν. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
 Χειρόγραφα δημοσιευόμενα
 ή μη δὲν ἐπιστρέφονται.
Ἐμβάσματα, ἐπιστολαὶ κ.λ.
Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ
 ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ

ΧΩΡΙΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ

Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΜΙΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ ΜΑΣ

ΓΝΩΜΑΙ ΕΙΔΙΚΩΝ

Ἐὰν εἰς κύκλον δημοσίων ὑπαλλήλων ἀναφερθῆ ὅτι ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον εὐθύνονται εἰς τὴν σημερινὴν κακοδαίμονίαν καὶ εἰς τὴν ἐχθρότητα, ἣτις ἐδημιουργήθη καὶ ὁσημέραι αὐξάνεται μεταξύ πολιτῶν καὶ Κράτους, ὅλοι θὰ διαρρήξουν τὰ ἱμάτιά τους καὶ ἢ θὰ εὐρουν ὅτι εἴμαστε πολὺ καλά ἢ ὅτι ἂν ὑπάρχη κάποια κακοδαίμονία πταίει κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ λαὸς καὶ κατ' ἐλάχιστα αἱ ἐκάστοτε Κυβερνήσεις ἢ τὸ πολὺ—πολὺ νὰ ἐπιρρίπτουν εὐθύναν εἰς ἐλαχίστους ὑπαλλήλους καὶ πρὸ παντὸς εἰς ἀνηλικίας εἰς τοὺς ἄλλους κλάδους καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ π.χ. ἐπιρρίπτουν εὐθύναν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ταγματικῶν, οἱ δικαστικοὶ εἰς τοὺς διοικητικοὺς καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε, ὅτι ἐκφανυλοθεῖται αἱ ὑπηρεσίαι διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον καὶ πρὸ παντὸς ἀπὸ ἀνεπιτυχῆ νομοθεσίαν ἔγιναν ἡ κυριωτέρα αἰτία τοῦ μεταξὺ πολιτῶν καὶ Κράτους χάσματος. Ἐκαστος ὑπάλληλος εἶνε καὶ ἐπικηρὴ καὶ μελίρροτος ὅταν πρόκειται περὶ ἑτέρου ὑπαλλήλου, ἀνεγκύριος δὲ ὅταν πρόκειται περὶ πολίτου καὶ πρὸ παντὸς, ὅταν ὁ πολίτης ἀνήκει εἰς τὰς κατατερας τάξεις καὶ ἐπομένως ἢ ἀγνοεῖ τὰ ἀπέναντι τῶν ὑπηρεσιῶν δικαιώματά του καὶ τὰς πρὸς τὸν πολίτην ὑποχρεώσεις τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τὰ γνωρίζει μὲν, ἀλλὰ δὲν ἔχει οὐτε διαθέσιμον χρόνον οὐτε τὰ ἀναγκαζοῦντα μέσα διὰ νὰ τὰ διεκδικήσῃ.

Ἐπομένως ὁ πολίτης, ζημιούται ὕλικῶς, ταλαιπωρεῖται ψυχικῶς, ἀλλὰ κατασταλάζει μέσα στὴ ψυχὴ του ἕνα μῖσος κατὰ τὸν ὑπαλλήλου, ἐπειδὴ δὲ μέσα του συγγέει καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους καὶ τῆς ὑπαλληλίας καὶ ἐπειδὴ ἀκόμη ἔχει καὶ μερικοὺς λόγους παραπόνων κατὰ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ἐπίσης τὴν ἔννοιαν συγγέει πρὸς τὴν τοῦ Κράτους. Καὶ ἐπειδὴ ὅλα τὰ κόμματα ἐνηλλάγησαν εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ οὐδὲν κατορθώσαν νὰ βελτιώσῃ τὴν κατὰστασιν καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ἀπαντοῦν εἰς τὰς κατηγορίας διὰ κατηγοριῶν, χωρὶς οὐτε οἱ μὲν, οὐτε οἱ δὲ νὰ ἀπολογουῦνται διὰ σοβαρῶν ἐπιχειρημάτων καὶ νὰ ἀποδεικνύουν, ὅτι ἐβελτίωσαν τὴν κατὰστασιν τοῦ λαοῦ, τὸ μῖσος αὐξάνει.

Καὶ αἱ μεγάλαι μάζαι πανταχόθεν ἀπελπιζόμεναι στρέφουν εὐήκοον τὸ οὖς πρὸς τοὺς ὑπόπτους ψευδισμοὺς κεκαλυμμένων ἢ ἀκαλύπτων ἀριστερῶν καὶ ἢ ἀριστεριζόντων. Τὶ εἶνε τὸ ντοβλέτι;—ἐννοοῦσε τὴν συμπολίτευσιν—εἶνε δὲ περιβόλι με ὀπωροφόρα. Καὶ ξέρετε τί εἶνε ἡ ἀντιπολίτευσις; Νεκροταφεῖο με κυπαρίσσια. Τρώγονται ὁρὲ τὰ κυπαρισσομήλα; Οὐ νὰ μοῦ χαθῆτε μπουνταλάδες.»

Διελύθη ὅμως ἡ Βουλὴ ἐντὸς ὀλίγου, καὶ ὁ ἀνθρωπάκος ἐγύρισεν στὸ σπιτάκι του, δὲν ξαναβγήκε βέβαια βουλευτῆς καὶ ἡ ἱστορία χάνει τὰ ἴχνη τοῦ...μεγάλου ἀνδρός.

Ἡ ἱστορία ὅμως ὡς γνωστὸν ἐπανελήθη ἐν Χαλκιδικῇ, ὅπου μᾶς παρουσιάσθη ἕνας χημικὸς πιστεύω ἀκαράδαντος, ὅτι εἶνε προικισμένος με ἀξιοθαύμαστον πολιτικὸν δαιμόνιο. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ Χαλκιδικεῖς, τοῦ ἔδωσαν ὅσας ψήφους ἔπαιρνε καὶ ὁ ἀναδεξιμὸς τοῦ Δεληγιάννη, ἀπεφάσισεν νὰ βγάλῃ ἐφημερίδα γιὰ νὰ γράφῃ σ' αὐτὴ ἕως ἀνοησίας δὲν τοῦ ἔδωσαν οἱ συνεπαρχιωτὰί μας τὴν εὐκαιρίαν νὰ λέγῃ στὴ Βουλῇ.

Αἱ ἐνώτεροι, βλέπετε, ἐκδόσεις εἶνε πάντοτε βελτιωμένα καὶ ἐπηρεζόμενα. Καὶ νὰ μᾶς φυλάξῃ ὁ Θεὸς ἀπὸ χειρότερα.

MIKI MAOYS

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀρχίσουν ὅλοι ἀπὸ τοῦ Προϋπουργοῦ μέχρι τοῦ κλητῆρος νὰ αἰσθάνονται τὸν πόνον τοῦ λαοῦ καὶ τὰ δικαιώματά του.

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ ὑπάλληλοι πιθανὸν νὰ μᾶς ἀντιτάξουν ὅτι ἐκτελοῦν τὸ καθήκον τῶν παραθετομένων περικοπῆν ἄρθρων δημοσιευθέντος εἰς τὴν Πειθαρχίαν καὶ ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ κ. Ἀχ. Καλεῖρα, ὅστις ἐπὶ μακρὸν διατελέσας Γεν. Διοικητῆς καὶ γνωρίζας καλὰ ὅλους τοὺς κλάδους τῶν ὑπαλλήλων, ὅπως καὶ τὸν χωρικὸν ἢ τὸν ἀστὸν εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ἄριστα καὶ τὴν ὑπαλληλικὴν ἱεραρχίαν καὶ τὴν ψυχασύνθεσιν τοῦ πολίτου. Ἴδου λοιπὸν τί γράφει ὁ κ. Καλεῖρας.

«**Ἄλλὰ διατὶ νὰ κρυπτόμεθα ὀπισθεν τῶν δακτύλων μας; Ἡ διοίκησις δὲν ὑπῆρξε πάντοτε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς της. Πῶς ἐδέχτο εἰς τὸ γραφεῖόν του τὸν χωρικὸν ὁ ὑποδιοικητῆς τῆς χωροφυλακῆς ἢ ὁ ἐνωμοτάρχης; Πῶς τὸν ἤκουεν ὁ ἔφορος; Πῶς τὸν ἐνητένιζεν ὁ αὐτοεργάτωρ μονελοφόρος τυχὸν διενθυνητῆς τῶν ὑπηρεσιῶν; Πῶς τὸν ἐβλεπε ὁ μαστιγοφόρος τυχὸν ἐποικιστικὸς; Τέλος, ποῖος ἐπονοῦσε τὸν δυστυχῆ χωρικὸν, τὸν ἀναμένοντα δλοκλήρους ὥρας ἔξω εἰς τὸν διάδρομον τῶν δημοσίων γραφεῖων διὰ νὰ καταδεχθῆ νὰ τὸν ἀκούσῃ ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος; Πότε σαφῶς καὶ ἀσπυρῶς ἠκηθήθησαν αἱ δέουσαι κινήσεις κατὰ τῶν ἀπόνων δημοσίων ὑπαλλήλων; Ἐὰν τὸ ἀγροτικὸν κόμμα ἐνεργῶς τελευταῖως δύνανται καταπλήξασαν ὀφείλεται τοῦτο—κατὰ πολὺ ἕως—καὶ εἰς τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἐδιοικηθήμεν. Ἡ διοίκησις εἰς τὴν χθὲρ μᾶς ὑπῆρξε ΜΩΡΑ ἢ ΑΣΤΟΡΓΟΣ ἢ ΔΥΣΚΙΝΗΤΟΣ, σπανίως δὲ ταχεῖα καὶ πατρικῆ. Συνεπῶς ἔλειπεν ὁ πόνος, τὸν ὅποσον ἔπρεπε νὰ αἰσθάνωνται αἱ δημοσίου ὑπηρεσίαι πρὸς τὸν πολίτην καὶ πρὸς τὸν δυστυχῆ χωρικόν. Εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ λεχθῶν καὶ μερικαὶ ἄλλαι ἀλήθειαι: Ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου ἐλληνικοῦ βίου δὲν ἠσθάνθη ὁ χωρικὸς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κράτους, τοῦ ὁποῦν ἡ προσοχὴ ἀνεκάθεν ἐστρέφετο πρὸς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι, εἰς τὰς πόλεις ζῶντες, ἦσαν εἰς θέσιν ζωηρότερον νὰ κραγῶσαν καὶ περιεσσότερον νὰ ἀπελπίσων. Δὲν εἶχε συνήθως βαρύνουσαν μορφήν ἡ σχεδὸν ἐγκαταλελειμμένη ὑπαιχρὸς διὰ ν' ἀκουσθῆ.»**

Ἐπομένως ὁ πολίτης, ζημιούται ὕλικῶς, ταλαιπωρεῖται ψυχικῶς, ἀλλὰ κατασταλάζει μέσα στὴ ψυχὴ του ἕνα μῖσος κατὰ τὸν ὑπαλλήλου, ἐπειδὴ δὲ μέσα του συγγέει καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους καὶ τῆς ὑπαλληλίας καὶ ἐπειδὴ ἀκόμη ἔχει καὶ μερικοὺς λόγους παραπόνων κατὰ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ἐπίσης τὴν ἔννοιαν συγγέει πρὸς τὴν τοῦ Κράτους. Καὶ ἐπειδὴ ὅλα τὰ κόμματα ἐνηλλάγησαν εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ οὐδὲν κατορθώσαν νὰ βελτιώσῃ τὴν κατὰστασιν καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ἀπαντοῦν εἰς τὰς κατηγορίας διὰ κατηγοριῶν, χωρὶς οὐτε οἱ μὲν, οὐτε οἱ δὲ νὰ ἀπολογουῦνται διὰ σοβαρῶν ἐπιχειρημάτων καὶ νὰ ἀποδεικνύουν, ὅτι ἐβελτίωσαν τὴν κατὰστασιν τοῦ λαοῦ, τὸ μῖσος αὐξάνει.

Καὶ αἱ μεγάλαι μάζαι πανταχόθεν ἀπελπιζόμεναι στρέφουν εὐήκοον τὸ οὖς πρὸς τοὺς ὑπόπτους ψευδισμοὺς κεκαλυμμένων ἢ ἀκαλύπτων ἀριστερῶν καὶ ἢ ἀριστεριζόντων. Τὶ εἶνε τὸ ντοβλέτι;—ἐννοοῦσε τὴν συμπολίτευσιν—εἶνε δὲ περιβόλι με ὀπωροφόρα. Καὶ ξέρετε τί εἶνε ἡ ἀντιπολίτευσις; Νεκροταφεῖο με κυπαρίσσια. Τρώγονται ὁρὲ τὰ κυπαρισσομήλα; Οὐ νὰ μοῦ χαθῆτε μπουνταλάδες.»

Διελύθη ὅμως ἡ Βουλὴ ἐντὸς ὀλίγου, καὶ ὁ ἀνθρωπάκος ἐγύρισεν στὸ σπιτάκι του, δὲν ξαναβγήκε βέβαια βουλευτῆς καὶ ἡ ἱστορία χάνει τὰ ἴχνη τοῦ...μεγάλου ἀνδρός.

ΠΕΝΝΙΕΣ

—Οἱ μὲν ἄνδρες μὴ γέροντες γυναικεῖς, αἱ δὲ γυναῖκες μὴ ἄνδρες. Ἀνεφώνησεν ὁ Ζέρεξος εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν. Ὁ μὲν χειμὼν ὑπῆρξεν ἀνοιξίς, ἢ δὲ ἀνοιξίς κατήντησε χειμὼν. Θὰ ἀναφανοῦσε ἂν ὑπῆρχε σήμερον ὁ μακαρίτης.

Ἡ θὰ ἔβαζε τοὺς τοξύτας του νὰ τοξεύσων τὸν οὐρανὸν, ὅπως ἔδειρε τὸν Βόσπορον γιὰ τὰ καμώματα ποῦ μᾶς κάμει καὶ μᾶς παιδεύει. Καὶ κατήντησεν νὰ ἔχωμεν τὰ μὲν Χριστούγεννα πάσχα, τὸ δὲ Πάσχα Χριστούγεννα.

Καὶ ἐρρήθη ἡ ἰδέα νὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Οὐρανῶν ἢ μείσ οἱ ἀτυχεῖς θνητοὶ καὶ νὰ ζητήσωμεν νὰ εἰσχωσῶμεν τὸ ὕψιστος καὶ τὰ ἀστραπύβροτά του.

Ὁ κ. Προϋπουργὸς φαίνεται πῶς ἐπιμένει νὰ μᾶς κάμῃ ὅλους Γκαργακάνηδες.

Καὶ ἐπιμένει ἀπολύτως εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ περὶ τύπου νομοσχεδίου. Ἄλλὰ καὶ δημοσιογράφων ἐπιμένει μὲ σοφιστείας, ὅτι ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ μᾶς ἐξηγιάνη.

Ἄς δοῦμε ἂν κατήντησαν οἱ Ἕλληνες ἀγέλη ταπεινὸν προβάτων. Πανταχόθεν ὅμως ὑπνοῦνται φωνὴ ποῦ θὰ πείσων τὸν κ. Βενιζέλον, ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπαναστατῆ πότε ἢ πῶς καὶ πότε εἰρημικῶς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς ἅπασαν τὴν κοινωνίαν τοῦ Πολυγύρου τὴν τόσῳ εὐλακρικῶς καὶ θερμοῦς συμμετασχούσαν εἰς τὸ πένθος ἡμῶν ἐπὶ τῷ προφῶρ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μας Μιχαὴλ καὶ παντοιοτρόπως ἐκδηλώσαν τὴν συμπάθειάν της διὰ τὴν σκληρὰν ταύτην ἀπώλειαν, ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μας.

Αἱ Οἰκογένειαι **ΤΣΑΚΝΗ καὶ Π' ΝΙΚΟΛΑΟΥ**

καὶ τοὺς κλεπταποδόχους νὰ ἀπολαμβάνουν ἐν ἡμερίᾳ τοὺς καρπούς τῶν κλοπῶν των.

Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδοῦ μία περικοπῆ ἄρθρον ὀφειλομένη εἰς τὴν δημοσίαν γραφίδα τοῦ Γερ. Λύχνου, ὅστις ἀπὸ ὅλους τοὺς δημοσιογραφούντας ἐντυλιμβάνεται καλύτερον τὴν κατὰστασιν, καὶ ζωγραφίζει εὐλακρικῶς καὶ χωρὶς δημογυγίαν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς κολακείας καὶ προβλέπει τοὺς διαγραφόμενους κινδύνους διὰ τὸ μέλλον. Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Λύχνου ἐγράφη ἔξ ἀφορμῆς τῆς προτάσεως τοῦ κ. Καφαντάρη πρὸς σύστασιν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τοὺς μεσάζοντας τὸν πῦρ συμβάσεων καὶ καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«**Ὁ καθαγὸς, λοιπὸν ἐπιβάλλεται. Καὶ ἂν δὲν γίνῃ ὑπὸ τὴν μορφήν ποῦ τὸν θέλει ὁ κ. Καφαντάρης καὶ ἐὰν τὸ λάθος τῆς βορβοροφαγίας συνεχισθῆ, πολλὸ σντομα θ' ἀναλάβουν ἄλλοι νὰ τὸν φέρουν εἰς πέρας, με τὸν ΔΕΥΔΑΟΝ καὶ με ΣΙΑΦΡΟΝ. Ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶνε ὅσον ὁ κ. Προϋπουργὸς δὲν πιστεύει πνκροντὰ. Ὑπάρχουν ἤδη εἰς τὸν ὀρίζοντὰ μᾶς φαινόμενα ποῦ δὲν ἐπιτρέπουν μακρὰν ἀναβολὴν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἠθικοῦ τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας προβλήματος. Μὴ ἐφευρίσκετε προσχῆματα διὰ νὰ τὸ θάπτετε. Αἱ ΘΗΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΟΥ ΔΑΟΥ ΕΙΝΕ ΠΟΛΥ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΩΤΕΡΑΙ ΑΠΟ ΤΑΣ ΥΛΙΚΑΣ. Καὶ μὴ πιστεύετε, ἐπομένως, ποτὲ ὅτι, ἱκανοποιούντες τὰς δευτέρας, κάνετε τὰς πρώτας ὀλιγώτερον ἀπαιτητικὰς.»**

Πλὴν τῆς οικονομικῆς λοιπὸν ἀναστροφῆσεως τῆς χώρας χρειάζεται καὶ ἠθικὴ ἐξηγίασιν καὶ καλύτερα στοργικῆ εἰ δυνατόν, συμπεριφορὰ τῶν ὑπαλλήλων πρὸς τοὺς λίτας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἠθικὴν ἐξηγίασιν, σύμψας σχεδὸν ὁ Ἕλληνας εἶχε ἐξεργηθῆ τὰς πρὸς τοῦ ἐλπίδας εἰς τὸν σημερινὸν προϋπουργόν, ἀλλὰ τὸ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον ἀπέδειξε δυστυχῶς ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος προτιμᾷ, ἀντὶ νὰ ἀναλάβῃ τὸν καθαρὸν τῆς αἰσχρότητος νὰ κόψῃ τὰς ῥίνας τῶν πολιτῶν, ἵνα μὴ αἰσθάνωνται τὴν βρωμερότητα, σφραγίζων στεγανῶς τὸν τύπον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Εἰς τὴν στήλην ταύτην θὰ ἀπαντῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστους μας καὶ θὰ τοὺς πληροφροῦμεν ἂνεν οὐδεμίᾳ ἀμοιβῇ διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν ποῦ θὰ ἔχουν εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα τοῦ Πολυγύρου καὶ ἄλλαχού.

—Κον Μ. Ἀργυροῖδην Συκιάν. Ὅσα μᾶς γράφητε ἐλέχθησαν καὶ ἐπανελήθησαν πλειστάκις. Ἐπομένως δὲν μᾶς προσάγγητε νέα στοιχεῖα, ὅστε νὰ μᾶς πείσετε. Ἄν λοιπὸν δημοσιεύσωμεν τὴν ἐπιστολήν σας θὰ πρέπη νὰ ἀνασχευάσωμεν καὶ πάλιν τὰ ἐπιχειρήματά της, διότι δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ ἀφίσωμεν τοὺς ἀναγνώστους μας, χωρὶς τὴν διαφώτισιν ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ τῶν ἀπόψεών μας.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ζήτημα ἔχει ἤδη λήξει θὰ ἀπασχολήσωμεν τὰς στήλας μας εἰς θέμα μὴ ἐπίκαιρον. Ὅταν ὅμως ἐπανέλθῃ τὸ θέμα ὡς ζήτημα τῆς ἡμέρας, εὐχαρίστως θὰ φιλοξενήσωμεν τὰς γνώμας σας καὶ θὰ συζητήσωμεν ἐπ' αὐτῶν.

—Κον Ἀθ. Βελώνην Θωνίχην Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν ὀραίαν συνεργασίαν σας. Θὰ τὴν δημοσιεύσωμεν εἰς προσεχῆς.

—Κον Γεωργ. Κ. Παπαγεωργίου Μεγ. Παναγίαν. Ἐνεγράφητε.

—Κον Μιλιτιάδην Παπαϊωάννου. Πετροκόρασα. Ἐνεγράφησαν Εὐχαριστοῦμεν.

—Κον Κ. Ντίαν Στάγειρα. Θὰ ἐπιμείνομεν εἰς τὴν ταχθεῖαν λήψιν ἀποφάσεως καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ προσεχῆς.

—Κον Ἐμ. Μαλκούδην Ξάνθην, Νιζόλ. Κουτσογεώργην Ἱερισσὸν, Παντελῆν Σαμπαρῶν Ἀγ. Ὁρος, Ἐλευθέριον Ταυλαρίδην Ν. Ρόδα. Ἐλάβωμεν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΠΕΝΘΗ

Ἀκαρδὸς, ἀπλαγῶς, ἀπονός κρουερός ὁ Θάνατος ἀνήρπασε κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα μέσθ στὴν γλυκεῖα τῆς ζωῆς ἀνοιξί, ἕνα εὐγενῆ καὶ πολυφιλήτων τέκνον τοῦ Πολυγύρου.

Καὶ μᾶζ με τὶς χαριόσυνες κωδοκορούσις τῆς Ἀναστάσεως ἀνεμύθη ὁ ἀργὸς ἀπαίσιος νεκρώσιμος ἦχος τῆς καμπάνας ποῦ συνώδευε στὴν τελευταία κατοικία, ἕνα εὐγενῆ βλαστὸν εὐγενοῦς οἰκογενείας.

Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη κατὰ τὴν παρελθούσαν Τρίτην 13ην Ἀπριλίου, ὁ πολυφίλητος

ΜΙΧΑΗΛ ΑΘ. ΤΣΑΚΝΗΣ

Κατὸν μακροχρόνιον νόσον, ἣτις τὸν ἐκράτει ἐπὶ μῆνας εἰς τὴν κλινὴν καὶ κατ' ἣς δὲν ἴσχυαν οὐτε τῶν χειρουργῶν τὸ προσεκτικὸ νιστέρι, οὐτε τῶν παιθολόγων αἱ θεραπευτικαὶ συνταγαί, οὐτε τοῦ θαδιοῦ ἡ σωστικῆ ἐνεργεία, οὐτε ἡ ἐπέμβασις τῶν σοφῶν τῆς Λύσεως θεραπευτῶν, πρὸς οὓς φιλοστόργως ὠδήγησεν αὐτὸν ἡ σήμερον βαρυνθησοῦσα οἰκογένειά του.

Πρῶτος, εὐγενῆς, γαλήνιος, μελίχιος πρὸς ὅλους, μὴ γνωρίσας εἰ μὴ τὴν ἀγάπην εἶχε ἀποκτήσει ὁ μεταστὰς τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἀγάπην ὅλων τῶν συγχωριανῶν του, οἵτινες τὸν εἰμήσαν με τὴν ψήφόν του, ἐκλέξαντες αὐτὸν δημοτικὸν σύμβουλον.

Σύμψας ὁ Πολύγυρος συνώδευσε μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας βαρυνθηθὸν τὸν ἀγαπητὸν τοῦ Μιχαλίου, ἐνθ ὁ ὀθανὸς σάν νὰ συμμετεῖχε τοῦ πένθους βουχωμένος ἐθροάντιζε με ἀραιὰ δάκρυα τὴν νεκρικὴν πομπήν.

Ὁ ἀληθινὸς πόνος, τὰ εὐλακρικῆ δάκρυα καὶ ἡ βαθεῖα συμπονή, ὅλων τῶν συγχωριανῶν του, ἄς ἀλαφρώσουν τὸ χῶμα ποῦ ἐσέκαπε τὸ νεανικὸ τοῦ σώμα καὶ ἄς γλυκάνουν λίγοτὸντόνον καὶ ἀσχύσων λίγες σταλαματιεὶς παρηγορίας στὸ ὀλοπικρὸ σταμνὶ ποῦ ἐπότισεν ὁ χάρος στὴν ἀτυχῆ μητέρα καὶ στὸν φιλόστοργον ἀδελφὸν καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς, πρὸς οὓς ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ἐκφράζει τὰ εὐλακρικῆ τῆς συλληπητήρια.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ Ο κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Στην τελευταία σειρά από τα φύλλα σου βλέπω να δημοσιεύη ο 'Επιθεωρητής της Γεωργίας κ. Παπαδόπουλος μια μελέτη που έκαμε στο Γραφείο του περί του πώς πρέπει να αυξησωμε την ελαιοπαρραγωγή μας.

Σ' αυτό έχω να απαντήσω, ότι ο πεπιδ αναμρόδιος να μιλά γι' αυτό το ζήτημα είναι ο κ. Παπαδόπουλος, ο οποίος αν πραγματικά ένδιεφερέτω για το ζήτημα αυτό, έπρεπε να φροντίση να γίνη τον περασμένο χρόνο καλά το ράντισμα για το δάκο. Αυτός όχι μόνον δέν φροντίσε, διότι δέν έχει ιδέα και το μυαλό του είναι πολύ άργοκίνητο αλλά απεναντίας έφερε χίλιες δυό δυσκολίες.

'Αποτέλεσμα ήταν ναχουμε μεγάλες ζημίες και το χειρότερο να οίχεται η εύθύνη στο Ταμείο ελαιοκλάας, ενώ υπεύθυνος είναι ο κ. Παπαδόπουλος.

Κι' ένα άλλο. Πώς είναι δυνατό έτσι ελαφρά τή καρδιά να μιλά ο κ. Παπαδόπουλος για τες έληες της Χαλκιδικής, τες όποιες εινε μόνο από το αυτοκίνητο στα πεταχτά περώντας;

Και νομίζει πως είναι σοβαρά πράγματα να μās υποδεικνύη να κάμουμε τα περάματα της Γαλλίας στη καμπούρα μας;

Για να έχη κανείς το δικαίωμα να μιλήση συγκεκριμένως για την αύξησι της παραγωγής όποιουδήποτε γεωργικού προϊόντος πρέπει να έχη επί χρονια κάμει έπιστημονική δουλειά και όχι να αντιγράφη κακώς διάφορα δοκίμια και να μās μιλά από καθέδρας.

'Αλλά από άνθρωπο που δέν είναι τος θέση να ξέρη πως θα γίνη το ράντισμα για το δάκο και που από την άμελεια και άγραμματοσύνη του χάσαμε τόσο καρπό τι περιμένει;

Αυτή είναι δυστυχώς η κατάντια μας. Τέτοιοι έπιθεωρηταί Γεωργίας τέτοια χάλια θάχη η Γεωργία μας.

Με εκτίμηση Π. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Ο ΚΟΙΝ. ΓΡΑΜ. ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ

Οι Κάτοικοι Πορταρίας κατόπιν της άπορροφθείσης αίτήσεως του Νικολάου Σιαφλιάκη υπό του κοινοτικού Συμβουλίου ήμων δι' ής έδέχτο ν' αναλάβη ως Γραμματεύς της Κοινότητός μας με μηνιαίον μισθόν δρ. 300 επί μίαν διετία άντι της ψηφισθείσης μηνιαίας μισθοδοσίας δρ. 1000 υπέρ του νυν υπηρετούντος Γραμματέως και το ύπόλοιπον διέθετεν εκ δρ. 8.000 υπέρ της κατασκευής του ήμιτελούς σχολικού κτιρίου, υπέβαλον αίτησιν πρδ 15θήμερον με την παράκλησιν όπως ληφθῆ υπ' όψει και διορισθῆ ο περι ού πρόκειται ως γραμματεύς της Κοινότητός μας.

Διότι με τιαύτην προσφοράν έπι δύο συνεχή έτη 16.000. δραχμάς θα τελειοποιηθώσιν δύο και τρεΐς παραδόσεις του σχολείου μας, και θα ελαφρυνθῆ και το σχολικόν Ταμείον από το ένοίκιον, όπερ καταβάλλη κατ' έτος.

Ο κ. Νομάρχης να αποφανθῆ υπέρ της αίτήσεώς μας, καθότι πρόκειται περί έρωου σκοπού. Διότι εκ του κοινοτικού Συμβουλίου μας επί μίαν ότιαν δέν προσφερόθη μία δεκάρα δια τόν τοιούτον σκοπόν άλλ' ούτε και έλπίζομεν να προσφερθῆ διότι η βλέψις αυτών είναι το πως οι μισθοί των υπαλλήλων των να έξογκούνται και τίποτε άλλο.

Μερικοί δέ κάτοικοι παραπονούται διότι το βραύδ βαδίζομεν έσα εις το σκοτός χωρίς φώτα' έσ' όσον έχομεν κοινοτικούς φανούς, άλλ

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΞΕΝΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΔΑΠΩΝ ΕΙΣ ΑΓ. ΟΡΟΣ

Φέρεται εις γνώσιν των μελλόντων να έπισκεφθώσι τās Μονάς του 'Αγίου Όρους ότι κατ' άποφασιν της 'Ι. Δισενιασίου Συνάξεως 'Αγίου Όρους και κατόπιν έγκρίσεως ταύτης υπό του 'Υπουργείου των 'Εξωτερικών έτέθη εις εφαρμογήν παρά της 'Ι. Κοινότητος 'Αγ. Όρους η έπικόλλησις ένσήμου 'Αγιορτικου επί πάντων των δια της μεγάλης σφραγίδος εκδιδόμενων Διαμονητηρίων, και επί μέν των δια τού εκ του 'Εσωτερικού προοριζόμενων Διαμονητηρίων θα έπικολλάται ένσημον αξίας πενήτηκοντα δραχμών. επί δέ των προοριζόμενων τοιούτων δια τούς εκ του 'Εξωτερικού 'Επισκέπτας των Μονών θα έπικολλάται ένσημον αξίας εκατόν δραχμών. Της ανωτέρω υποποχρώσεως απαλλάσσονται οι φοιτηταί και μαθηταί του 'Εσωτερικού και 'Εξωτερικού καθώς και οι όρθόδοξοι κληρικοί, Πάντες οι δια τουούτου διαμονητηρίου έφοδιαζόμενοι άπολαμβάνουσιν κατὰ τās έπισκέ-

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΚΗΤΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΑΡΝΑΙΑΣ

'Αριθ. 19)99)5

Δυνάμει του περι τύπου Νόμου παρακαλούμεν όπως καταχωρήσητε εις το άμέσως έπόμενον φύλλον της 'Εφημερίδος σας και εις την αυτην σελίδα και στήλην, δια των ιδίων στοιχείων. έν η έχει καταχωρηθῆ εις το ύπ' αριθ. 52 της 12 'Απριλίου 1931 φύλλον χρονογράφημα υπό τον τίτλον «'Αστυνομία Μάλαμα τ' άκόλουθα:

Δέν είναι άληθές ότι ο Διοικητής της 'Υποδιοικήσεως Χωροκ. 'Αρναίας είπεν εις τόν προσελθόντα εις το Γραφείον του Καταστηματαρχην Μητίσιον ζητήσαντα τόν διορισμόν περιπολιών Χωροφυλάκων καθ' όλην την νύκτα πρδς φρουρήσιν των καταστημάτων, άφορμήν λαβόντα εκ της γενομένης άποπειρας διαρρήξεως του καταστήματός του, ότι πρέπει τα φωταγωγηθῆ η 'Αρναία πρώτον διότι οι χωροκς δέν μορουν να βαδίζουν στο σκοτάδι.

'Αλλ' άληθές είναι ότι ο Διοικητής της 'Υποδιοικήσεως είπε εις τόν ανωτέρω, επί λέξει, «η ύπηρεσία μ. υ. έ:ι λάβει όλα τα δυνατά μέτρα πρδ; φρουρήσιν των καταστημάτων 'Αρναίας παρ' όλην την λειψανδριαν η άποτυχία δέ της άποπειρας διαρρήξεως του καταστήματός σας όφείλεται εις τα μέτρα ακριβώς ταυτα. 'Εκ παραλλήλου όμως όφείλει και η Κοινότης 'Αρναίας, πρδς την όποιαν και κατ' επανάληψιν άπετάθημεν να διατηρηθῆ καθ' όλην την νύκτα τόν φωτισμόν των όδων πρδς ένίσχυσιν των δογάνων μας δια την πρόληψιν άδικημάτων.»

'Επίσης δέν είναι άληθές ότι ο 'Ανθίστης της 'Υποδιοικήσεώς μου είπεν ότι πρέπει να βάλουν στις πόρτες και τα παράθυρα των καταστημάτων ζολά και διπλές κλειδαριές πρδς έξασφάλησιν των.

'Εν 'Αρναία τῆ 15)4)1931

Ο 'Υποδιοικητής της 'Υπ. Κήσεως ΑΝΔΡΟΥΔΙΔΑΚΗΣ 'Υπομ.χος

Σημ. Φωνής.

'Επειδή έλήφθη η ανωτέρω διάψευσις μόλις χθές, ότε είχαν εκτυπωθῆ αι τρεΐς πρώται σελίδες, την δημοσιεύομεν ένταυθα.

Και μās λέγει μέν ο κ. υποδιοικητής ότι η άπόπειρα άπέτυχε ένεκα των περιπολιών των χωροφυλάκων του, άλλα δέν μās έπεξηγεί πως άφ' ού οι χωροφύλακες άντελήφθησαν τούς δράστας δέν ειδοποίησαν τόν ιδιοκτήτην, άλλα έγινετο άντιληπτή μόνον την πρωίαν.

'Αρα λοιπόν δέν χρειάζεται ειμή κοινός νούς.

φεις αυτών εις τās μονάς ιδιαιτέρας περιποιησεως ως και εύκολισν μεταφοράς.

Ι. Δ. Δ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ

Σήμερον 4 Μαρτίου άφίκετο εκ Θεσσαλονίκης ο έλλογιμοτατος Καθηγητής του Πανεπιστιμίου Θεσσαλονίκης κ. 'Ιωάννης Παπαδόπουλος μετὰ πέντε φοιτητών του Μεσαιωνικού Σπουδαστηρίου και άμα τῆ άποβιβάσει αυτών εις Λάφνην μετέβησαν εις την 'Ι. Μονήν Δοχειαρίου χάριν μελετών έπιστημονικών όπου θα φιλοξενηθώσιν επί πέντε ήμέρας.

ΑΠΟ ΤΟ ΖΩΓΡΑΦΟΝ

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εις άπάντησιν των όσων έγράφσαν υπό του δήθεν άδικουμένου αντιπροέδρου του Συνεταιρισμού μας, την 5 'Απριλίου τρέχοντος μηνός.

Το Διοικητικόν Συμβούλιον του Γεωργικού Πιστωτικού Συνεταιρισμού, Ζωγράφου «η Δήμητρα» έβγαλεν εις πλειοδοτικην δημοπρασίαν την 31 έν έτος ένοικίαςιν της άμπελου του Συνεταιρισμού, την 22αν Μαρτίου έ. έ. καθ' ήν τελευταίος πλειοδότης άνδειχθη ο Βασίλειος Κωνσταντινίδης αντί 6,600 δραχμών.

'Η Γενική Συνέλευσις, του καθ' ήμās Συν)μού έχουσα υπ' όψει την περισυνην ένοικίαςιν της ως άνω άμπελου, ή τις άνήλθεν εκ 12,250 δραχμών, ήχη εις την άποφασιν της άκυρώσεώς της, κατὰ την ως άνω ήμερομηνίαν ένρηγηθείσης δημοπρασίας κρίνασα ταύτην ως τελείως άσύμφορον, και έξουσιοδότησεν το Διοικητικόν Συμβούλιον, όπως προκηρύξη νέαν πλειοδοτικην δημοπρασίαν κατὰ την 19ην 'Απριλίου έ. έ.

'Απορούμεν δέ νυν πως ο κ. Βασίλειος Κωνσταντινίδης αντιπρόεδρος ών του Συν)μού μας να έπιδώκει την ζήμιαν του Συν)μού μας, διότι έχομεν την γνώμην ότι εάν μέν και κατ' έλάχιστον έφείδετο των συμφερόντων του Συν)μού δέν θα έπέμενεν σκανδαλωδώς δια την εις αυτόν κατακύρωσιν της δημοπρασίας άντι του εύτελής ποσού των 6,600 δραχμών, εάν δέ το έναντίον συμβαίνει δέν έχει παρὰ κατὰ την προσεχή νέαν πλειοδοτικην δημοπρασίαν να παρουσιασθῆ προσφοράν τα πλείονα, όποτε θέλει κατακυρωθῆ.

Ταυτα πρδς άποκατάστασιν της άληθείας.

'Εν Ζωγράφω τῆ 9 'Απριλίου 1931 Ο Πρόεδρος του Γεωργ. Πιστ. Συν)μού Ζωγράφου η «Δήμητρα». ΑΝΑΝΙΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΑΘΥΤΟΣ τηλεγραφικώς (του άνταποκριτου μας.)- Τήν 9ην έσπεριήν ώραν της Παρασκευής έγένητο διάρρηξις έν τῷ παντοπωλείω του Γεωργίου Καμπανῆ υπό άγνώστων. 'Εκλάπησαν 1500 δραχ. εις μετρητά δύο όποιας είχεν εις το ταμείον του. Δέν έξηκριβώθη δέ αν εκλάπησαν και έμπορεύματα. Ειστό άνοιχθένκατάστημα εύρέθη ένα κλειδί, άνήκον εις τόν Ν. Μπαρίκαν όπερ όμως δέν άποτελει άπόλυτον στοιχείον ένοχής.

Ο άστυνόμος Βάλτης ειδοποιηθείς αναμένεται ένταυθα ίνα ενεργήση άνακρίσεις. Δ. ΓΑΛΑΝΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ Σ. Π. ΛΑΓΚΑΔΑ

'Η συνελθούσα την 28ην Μαρτίου έ. έ. Γενική Συνέλευσις της 'Ενώσεως Γεωργικών Συνεταιρισμών Περιφερσίας Λαγκαδά, λαβούσα γνώσιν της συκοφαντικής έξστρατείας ένίων εφημερίδων της Θεσσαλονίκης, δι' ής παρουσιάζεται η 'Οργάνωσις ως θύμα καταχρήσεων και σπατάλης, άλλ' έν ταυτῷ και ότι έπιβαρύνει τούς υπ' αυτην άγρότας με τόκον 215, άνακοινοί όμοφωνως τὰ εξής:

Ιον Είνα καθαρά συκοφαντία το άναγραφέν εις τόν Τύπον ότι ο Διευθυντής αυτης έσπατάλησε χρήματα της 'Ενώσεως. καθ' όσον τ' άναγραφέντα ποσά άφορουν δαπάνας της 'Οργάνώσεως ολοκληρών και ούχι προσωπικώς τόν Διευθυντήν, δαπάναι αιτινες έγέγοντο νομίμως και κατὰ τās διατάξεις του Καταστατικού και των άποφάσεων της Γενικής Συνελεύσεως και του Διοικ. Συμβουλίου.

2ον Σύμφωνα με το Καταστατικόν και τόν Νόμον, άπαξ του έτους συγκαλείται η Γενική Συνέλευσις, δια να έγχορη η μη τὰ εκ μέρους των υπευθύνων αυτης όργάνων πεπραγμένα από διαχειριστικής και διοικητικής άπόψεως, τόν 'Ισολογισμόν του π. έ. και τόν Προϋπολογισμόν του νέου έτους, διατάξις ήτις τηρείται αδοτηρως και κατὰ γράμμα, δ η λ ο ι δέ η Γενική Συνέλευσις ότι, έλεγχθείσης της Διαχειρίσεως, απηλλίγησαν τόσον το Διοικητικόν και 'Εποπτικόν Συμβούλιον, όσον και ο Διευθυντής πάσης διαχειριστικής και διοικητικής εύθύνης υπ' αυτης, ως κυρίαρχον Σώματος, πρδς τούτο, μέχρι και της 31—12—30.

3ον Δέν είναι άληθές ότι η 'Ενωσις έπιβαρύνει τούς υπ' αυτην άγρότας με υπερβολικούς τόκους και

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΑΛΤΑΝ

ΤΟ ΕΛΑΙΟΤΑΜΕΙΟΝ

'Ανεγνωμεν εις την εφημερίδα «Χαλκιδική» της 29 Μαρτίου ότι κατὰ την συνέλευσιν του έλαιοταμείου Χαλκιδικής, παρέστησαν, ως αντιπρόσωποι Κασσάνδρας οι κ. Δαρῶς και Κυπαρισσίδας, και ότι έμειναν σύμφωνοι, εις όλας τās άποφάσεις τās συζητηθείσας, υπό της συνέλευσεως. Δι' όλα τα συζηθέντα και άποφασισθέντα έν τῇ συνελεύσει, γνωρίζομεν εις τούς κ. αντιπροσώπους της συνέλευσεως, ότι οι κ. Δαρῶς και Κυπαρισσίδας έπαισαν το να αντιπροσωπεύουν, και μεθερμηνεύουν τās γνώμας 13 Κοινοτήτων Κασσάνδρας, άφ' ού γνωρίζουν οι κύριοι ούτοι, ότι η Κασσάνδρα εξήγησε από το Σ. ύπουργείον να άποτελέση χωριστόν ταμείον ελαιοκλάας, δια να μη ύποστῆ και προσεχώς την ιδίαν καταστροφήν του έλαιοκάρπου, ήν ύπέστη πέρυσι προσελθούσαν εκ της άλγωρίας των ιδυνόντων το Ταμείον Χαλκιδικής.

'Αφ' ού μάλιστα η Γενική Διεύθυνσις του ύπουργείου Γεωργίας, δια του υπ' αριθ' 8887 1)26,7,30 έγγραφου πρδς το Γεωργικόν Γραφείον Μουδανιών διατάσει να άποσπασθῆ η Κασδρα εκ του Πολυγύρου, πρδς μη επανάληψιν των ιδιωνάνωμαλτων και εις το μέλλον να την καταπολέμησιν του δάκου. Καί εξ άλλου η Κασδρα ζητεί έλάττωσιν του φόρου, και όχι αύξησιν, όπως συνεφώνησαν οι αυτόκλητοι αντιπρόσωποι. Είγε λυπηρόν δέ ένῷ η Κασδρα παρουσίασε μέχρι του δε πλείονασμα δια το Ταμείον 'Ελαιοκλάας, πολλάς εκαντάδας χιλιάδας δραχμών, να παραγκωνίζωνται τα συμφέροντα των ελαιοπαρραγωγών, εκ μιάς βεβιασμένης σκέψεως των αντιπροσώπων αυτης.

Μεθ' ύπολήψεως

Ο Πρόεδρος

ΕΞΕΝ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

βάρη, καθόσον, αυτη εισπρόττει ότι το Καταστατικόν και αι άποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως έχουσι δόσει και μηδέν πέραν τούτου δικαίωμα, όπερ η Γενική Συνέλευσις άντλει εκ του Νόμου, άλλα και εκ της έπιθυμίας των μετόχων της. Κατὰ συνέπειαν, η Γενική Συνέλευσις, διαπιστώνουσα ότι τα όσα έναντίον της 'Ενώσεως έγράφησαν, σκοπόν έχουσι την καταστροφάντησιν του έργου της, διαψεύδει ταυτα όμοφωνως και τα χαρακτηρίζει ως κατασκευάσματα των εκ της δράσεως της θυγομένων παρασίτων και έπιτηδειών, δηλούσα ότι, αυτη ως κυρίαρχον Σώμα της 'Οργάνώσεως και υπεύθυνος ρυθμιστής των τυχών της, έχει άμέριστον και άπόλυτον εμπίστοσύνην πρδς τε το Δ. Συμβούλιον και τόν Διευθυντήν, χάρις εις τās δραστηρίους ενεργείας των όποιων η 'Οργάνωσις ως Οικονομικός 'Οργανισμός μετά γοργότητος και σταθερότητος, βαδίζει πρδς τα πρόσω, έξυπηρετούσα άπολύτως από οικονομικής και επαγγελματικής άπόψεως όλους τούς άγρότας της Περιφερσίας Λαγκαδά.

'Εντολή της Γεν. Συνελεύσεως Ο Πρόεδρος ΑΝ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κύριε Διευθυντά, 'Απερχόμενος της Χαλκιδικής και προεπιθέμενος να έγκατασταθώ μόνιμως εις την ιδιαιτέραν μου Πατρίδα 'Αρχίαλον—Μακεδονίας, θα μοι επιτρέψητε να Σās συγχαρώ ένθέρμως και ζοηρότατα δια τούς σθεναρούς και όντως έλληνοπροεπεις δημοσιογραφικούς άγώνας Σας και να παρακαλέσω ήμās όπως πάντοτε με συγκαταλέγητε μεταξυ των τακτικών άναγνωτών και θαυμαστών Σας.

'Επίσης από τόν τέως Προεστάμενον μου Νομιάτρον Χαλκιδικής και αγαπητόν Συνάδελφον κ. Παπανικολάου, θέλω διατηρήσει τās άρίστας αναμνήσεις δια την πολυετή ύπηρεσίαν μας.

Μετ' έξαιρέτου εκτίμησεως: Π. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλούνται άπαντες οι ειδικοί Κοινοτικοί Γραμματεΐς του Νομού Χαλκιδικής, όπως προσέλθωσιν εις συνεδρίασιν γενησιμόνην έν Ν. Μουδανούς την 26ην τρέχον. καθ' ήν θέλουσι ληφθῆ άποφάσεις περι ιδρύσεως συνδέσμων Κοινοτ. Γραμματέων Νομού Χαλκιδικής.

Ν. Μουδανιά 18)4)1931 Ν. ΧΑΤΖΗΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Γραμ. Κοιν. Ν. Μουδανιών Γ. ΜΟΥΧΤΙΑΩΤΗΣ Γραμ. Κοιν. 'Αγ. Μάμαντος.

ΠΝΙΓΜΟΣ ΕΙΣ ΑΡΝΑΙΑΝ

Κατὰ την Μεγ. Παρασκευήν ο εξ 'Αρναίας 'Ιωάννης Κωδούνας έπιστρέφων εκ ταξειδίου εις το χωρίον του και έπιχειρήσας να διαβῆ τόν χειμαρρον «Ποταμιά», όστις λόγω των πολυήμερων βροχών είχεν ύπερπλημμυρίσει παρεσύρθη υπό του ρεύματος μαζύ με τόν ήμίονον επί του όποιου έπέβαινε.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Δέν εορτάζει, και δέν δέχεται έπισκήψην κατὰ την μεθαυσανήν όνομαστικήν του εορτήν ο ταμίας Πολυγύρου κ. Γεώργ. Κοκκινιάκης. —Τήν προσεχῆν Πέμπτην εορτήν του 'Αγ. Γεωργίου. Δέν εορτάζει ούτε δέχεται έπισκέψεις ο κ. Γεώργιος Διάσης. —'Ο γραμματεύς του Προτοδικείου κ. Γεώργιος Δερμιντζάκης δέν εορτάζει ούτε δέχεται έπισκέψεις. —Δέν εορτάζει και δέν δέχεται έπισκέψεις μεθαύριον ένεκα πένθους ο κ. Γεώργιος 'Εμμανουήλ.